

εἰς φοῦρνον κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Τὸ κρέας 'ς τὸ γκιου-
βέτσι γίνεται λουκούμι. Δῶς' μου ἓνα γκιουβέτσι νὰ βάλω
τὸ κρέας κοιν. Τὰ πλατάκια τὰ κάναμε φυλλάκι - φυλλάκι
'ς τὸ κιουβέτσι τὸ καλύτερο γλύκισμα τοῦ χωριοῦ μας ἦταν
αὐτὸ (φυλλάκι = μικρὸν φύλλον ζύμης) Προπ. (Μαρμαρ.)
β) Πήλινον πινάκιον φαγητοῦ Θράκ. (Καβακλ.) 2) Συνεκδ.,
τὸ ἐντὸς τοῦ ἀναφερθέντος σκεύους ψηνόμενον φαγητόν, ἰδίᾳ
κρέας μὲ ζυμαρικά κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Ἀπόψε θά' χου-
με γκιουβέτσι μὲ μακαρόνια κοιν. "Εφαγα γκιουβέτσ' μὲ
μανέστρα Στερελλ. (Φθιώτ.) "Εφκειανάμι γκιβέτσ' μὲ ρυζ'
κι ἀρνοῦδ' Θράκ. (Καρωτ.) "Αμα θὰ γυρίσου ἀπὸ τοῦ τα-
ξιδ', θὰ σ' βάλω ἓνα γκ'βέτσ' νὰ τοῦ φᾶμι ὅλ' ἀδάμα "Ηπ.
(Κουκούλ.) Νὰ φτειάσης τζουβέκι Πελοπν. ('Ανδρίτσ.)
'Εφίλεσαν τοὺς ἐκλογεῖς καὶ καπνὸν καὶ ρακὶ καὶ γιουβέτσι
Α. Παπαδιαμ., Χριστοῦγ. τεμπέλη, 17.

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκιουβέτσης Χίος (Βροντ.)
καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιουβέτσης Στερελλ. ('Αράχ.)

γκιουβετσιά ἡ, ἐνιαχ. κιβετζέα Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γκιουβέτσι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
κιβέτζ', καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά.

Ποσότης φαγητοῦ, ἡ ὁποία δύνανται νὰ περιληφθῇ εἰς ἓν
γκιουβέτσι ἐνθ' ἄν.: "Εψεσα ἓναν κιβετζέαν χαψία
Πόντ. (Τραπ.)

γκιουβετσόπουλο τό, ἐνιαχ. γκιβιτσόπ'λου Μακεδ.
(Κοζ.)

'Υποκορ. τοῦ οὗς. γκιουβέτσι διὰ τῆς καταλ.
-πουλο.

Μικρὸν γκιουβέτσι 1, τὸ ὅπ. βλ.: "Εξ'σα κᾶνα δυὸ
ψάγια γιὰ νὰ βάλω 'ς τοῦ γκιβιτσόπ'λου νὰ τὰ στείλω
'ς τοῦ φοῦρνου Μακεδ. (Κοζ.) Συνών. γκιουβετσά-
κι, γκιουβετσούδι.

γκιουβετσούδα ἡ ἐνιαχ. γκιβιτσούδα Α. Ρουμελ.
(Καβακλ.) Θράκ. (Κόσμ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γκιουβέτσι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
γκιβέτσι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδα.

Γκιουβέτσι 1, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Γέλα-
σι ἡ γκιβιτσούδα ντὴν γκιντούδα πού' ἔχ' στραβά ἀχείλια
(γκιντούδα = εἶδος πηλίνου δοχείου φαγητοῦ δι' αὐτοὺς οἱ
ὁποῖοι ψέγουν ἄλλους δι' ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ ἴ-
διοι) Καβακλ. Συνών. Εἶπε ὁ γάιδαρος τὸν πε-
τεινὸ κεφάλαι.

γκιουβετσούδι τό, ἐνιαχ. γιουβετσούδ' Θράκ. (Αἶν.)
γκιβιτσούδ' Θράκ. (Κεσάν.) γιβιτσούδ' Θράκ. (Αἶν.)

'Υποκορ. τοῦ οὗς. γκιουβέτσι παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
τύπ. γιβέτσι.

Γκιουβετσόπουλο, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.: "Εβανε
κομμάτ' γάλα 'ς ἓνα γιουβετσούδι (κομμάτι γάλα = ὀλί-
γον γάλα) Θράκ. (Αἶν.)

γκιουγκιούρα ἡ, ἐνιαχ. γιουγκιούρα Κρήτ. (Κατσιδ.)

Λέξις πεποιημένη ἐκ τοῦ μορ. γκιούρ, παρὰ τὸ ὅπ.
καὶ γιούρ.

1) Παρατεταμένη χαμηλόφωνος συζήτησις, ἀκουομένη ὡς
ἀκατάληπτος ψίθυρος. ἐνθ' ἄν. Συνών. γκιουγκιούρι-
σμα 1, γκιουγκιούριστό. 2) Φλυαρία ἐνθ'
ἄν.: "Αμα σοῦ πιᾶση τὴ γιουγκιούρα, δὲ σ' ἀφίνει νὰ φύγης.

Κρήτ. (Κατσιδ.) Βαρεῖομαι τὴ γιουγκιούρα τζη καὶ δὲ τζη
πολυμιλῶ αὐτόθ. Συνών. γκιουγκιούρισμα, λο-
γοδιάρρημα, πολυλογία. 3) Συνεκδ., γυνή φλύα-
ρος Κρήτ. (Κατσιδ.): "Εκίνησε πάλ' ἡ γιουγκιούρα καὶ θὰ
μᾶσε πονέση τὴ γεφαλὴ. Συνών. γκιουγκιούρι-
στρα, φαφλατοῦ, ψυχολογία.

γκιουγκιουρίζω ἐνιαχ. γιουγκιουρίζω Κρήτ. (Κα-
τσιδ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γκιουγκιούρα, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
γιουγκιούρα.

Συζητῶ λίαν χαμηλοφώνως, ὥστε μόνον ἀκατάληπτος
ψίθυρος νὰ ἀκούεται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐνθ' ἄν.: Μὰ εἶδα λέγα-
τε καὶ σᾶς ἐγροίκονα ἀποπα' ἐ' ἐγιογκιουρίζετε; (ἀπο-
παε = ἀπεδῶ) Γραιοκῶ τσι καὶ γιουγκιουρίζουνε, μὰ δὲ γα-
τέω εἶδα λένε. αὐτόθ. Συνών. μορμολίζω, φα-
φλατίζω.

γκιουγκιούρισμα τό, ἐνιαχ. γιουγκιούρισμα Κρήτ.
(Κατσιδ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκιουγκιούριζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
γιουγκιούριζω.

1) Γκιουγκιούρα 1, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.: Μὰ εἶδα
σοῦ λεγε κ' ἐκάμετε τοσονὰ γιουγκιούρισμα 'ς τὴ στρατά;
Συνών. μορμολίζω. 2) Φλυαρία ἐνθ' ἄν.: "Αμα
σοῦ κινήση τὸ γιουγκιούρισμα, δὲ σ' ἀφίνει νὰ φύγης Κρήτ.
(Κατσιδ.) Συνών. γιουγκιούρα, γκιουγκιού-
ριστό, φαφλατιό.

γκιουγκιουριστής ὁ, ἐνιαχ. γιουγκιουρίστρα Κρήτ.
(Κατσιδ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκιουγκιούριζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
γιουγκιούριζω.

Γυνή φλύαρος ἐνθ' ἄν.: Εἶναι μιὰ γιουγκιουρίστρα, πού,
ἄμα κινήση, δὲ σωπαίνει. Κρήτ. (Κατσιδ.) "Αδικο νὰ σ' εὔ-
ρη, γιουγκιουρίστρα! αὐτόθ. Συνών. γκιουγκιούρα,
φαφλατοῦ, διὰ τὸ ὅπ. βλ. φαφλατάς.

γκιουγκιουριστό τό, ἐνιαχ. γιουγκιουριστό Κρήτ.
(Κατσιδ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκιουγκιούριζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
τύπ. γιουγκιούριζω.

Γκιουγκιούρα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τόσο γιου-
γκιουριστό κάνανε, μὰ δὲν ἐβόρουναν ν' ἀκούσω εἶδα λέ-
γανε Κρήτ. (Κατσιδ.) Συνών. μορμολιζό.

γκιουζέλης ἐπίθ. Πελοπν. ('Αργολ.) γιουζέλης Νάξ. ('Α-
πύρανθ.) κουζέλης Καππ. (Φάρασ.) κιζέλης Πόντ. (Λιβερ.)
Θηλ. γιουζέλα Νάξ. ('Απύρανθ.) γιουζέλα Σκόπ. Οὐδ. γιου-
ζέλικο Νάξ. ('Απύρανθ.) "Ακλ. γκιουζέλ "Ηπ. (Πάργ.)
Μακεδ. ("Ασσηρ. Γαλατ.) γιουζέλ Λέσβ. γιουζέλ Θράκ. (Αἶν.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. g ü z e l = ὠραῖος.

1) Ὠραῖος Θράκ. (Αἶν.) Καππ. (Φάρασ.) Λέσβ.: "Ἀσμ.
'Ισὺ 'σι τοῦ γιουζέλ πουλλὶ κ' ἰγὼ τοῦ ἀηδονάκι
Λέσβ.

Νὰ σὲ σκοτώσω θέλω γὼ, γιουζέλ Κατερινιό

Αἶν. 2) Εὐθυμὸς καὶ ἐπιπόλαιος (ἀπὸ τινος φρενοβλα-
βοῦς εἰς τὸ χωρίον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ ἐπών. Γιουζέλης)
Νάξ. ('Απύρανθ.): "Ενας γιουζέλης εἶναι, χωρατατζῆς, χο-
ρευτής, ἔξυπνος. "Αν δὲν ἦσουν δώρα σὺ γιουζέλα, δὲ δά
'λεες καὶ δὲ δά 'κανες εὐτά. Μὰ τσῆ γιουζέλας εὐτεινῆς

θα κάθεται να συνορίζεται; *Eída* γιουζέλικο παιδί εἶν' αὐτό, σὰ λωλὸ κάνει! Συνών. *ξεμυαλισμένος*. 3) 'Ως οὖς, α) ὄν. βοὸς Πελοπν. ('Αργολ.) Πόντ.(Λιβερ.) β) 'Ον. κυνὸς Σκόπ.

'Η λ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκιουζέλης* καὶ ὡς ἐπών. 'Αθῆν. 'Ηπ. ('Αρτ.) Θεσσ. (Βόλ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καβάλλ. Σέρρ.) Λέσβ. (Μυτιλήν.) Πελοπν. (Κυνουρ. Λακων. Λεωνίδ. Μύλ.) Σῦρ. Τσακων. *Γκιζέλης* 'Αθῆν. *Γκιζελῆς* Εὐβ. ('Αλιβέρ. Αὐλωνάρ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γιουζέλης* Νάξ. ('Απύρανθ.) *Γκιουζέλης* Θράκ. (Κεσάν.)

γκιουζελιά ἡ, ἐνιαχ. *γιουζελιά* Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζέλης*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γκιουζέλης*.

'Ατακτος, ἐπιπολαία διαγωγή: 'Α' δὴ *γιουζελιά* δου δὲ διάνει κριάς ἀπάνω δου (= δὲν παχύνεται). "Ὁλο *γιουζελιές* κάνει κ' εὐτός, ὅλο *καβγάδες* κι ὅλο *βαλληκαριές*. Τώρα 'ν' ἀπάνω 'ς τσι *γιουζελιές* του κ' εὐτός, ἐτσά εἶναι ὅλα τὰ κοπέλια.

γκιουζελιάινω ἐνιαχ. *γιουζελιάινω* Νάξ. 'Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζέλης*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γκιουζέλης*.

Καθίσταμαι ἀνόητος ἐξ ἀτάκτου, ἐπιπολαίου βίου: "Ὅσο βάει *γιουζελιάινω*. Να *γιουζελιάνη* θέλει μὲ τὴ συναναστροφή πῶχει. 'Εγιουζέλιανες καλὰ-καλὰ, καμένη!

γκιουζελίμης ἐπιθ. ἐνιαχ. *γκιουζελίμ'* Θράκ. ('Αδριανούπ.) *γκιουζιλίμ'* Μακεδ. (Λαγκαδ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *güzeli m* = ὁ ὠραῖός μου.

Γκιουζέλης 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Τί γκιουζελίμ' εἶναις!* Μακεδ. (Λαγκαδ.) *Γκιουζελίμ' σπὶτ' εἶχ'* κι *κλαίει*; Θράκ. ('Αδριανούπ.)

γκιουζελίμικος ἐπιθ. ἐνιαχ. *γκιουζιλίμ'κους* Μακεδ. (Λαγκαδ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζελίμης* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

Γκιουζέλης 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: 'Στ' *γειτουριά* μας ἔχουμε *γκιουζιλίμ'κα* κουρ'τσούδια.

γκιουζελίστικος ἐπιθ. ἐνιαχ. *γιουζελίστικος* Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζέλης* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίστικός.

'Ο ἀναφερόμενος, ὁ προσιδιάζων εἰς *γκιουζέλην*, ἀνόητος, ἐπιπόλαιος ἐνθ' ἄν.: *Γιουζελίστικος* τρόπος. *Γιουζελίστικες* εἶναι ὅλες οἱ δουλειές. "Ἡκεψε *βάλει* τὰ *γιουζελίστικα* κ' ἐθάρρου *g'* εἰς πῶς ἐγνώστεψε (γνωστεύω = γίνομαι συνετός, γνωστικός) αὐτόθ.

γκιούζι τό, ἐνιαχ. *γκιούζ'* Τσακων. (Χαβουτσ.) *γκιούζιν* Μακεδ. (Δρυμ.) *κιούζιν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *γκιούζια* Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ Τουρκ. *güz* = φθινόπωρον.

1) Τὸ φθινόπωρον Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Δρυμ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) 2) Κατὰ πληθ., φύλλα καπνοῦ μὴ καλῶς ἀποξηρανθέντα ὑπομέλανα Λεξ. Δημητρ.

γκιουλάρης ἐπιθ. ἐνιαχ. *γκιούλαρ'ς* Μακεδ. (Δεσκάτ.) 'Εκ τοῦ Τουρκ. *gül* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρης. Φιλάρεσκος ἐνθ' ἄν.

γκιουλβι τό, Προπ. ('Αρτάκ.) *γιουλβι* Λέσβ. (Πλομάρ.) *γιουλουβι* Θράκ. (Μαρών.) *γιουλουβι* Θράκ. (Μακεδ.) *κλούφι* Μακεδ. (Βελβ.)

'Αγνώστου ἐτύμου.

Σανὶς ἐπὶ τοῦ τοίχου Λέσβ. (Πλομάρ.) Προπ. ('Αρτάκ.) Θράκ. (Μαρών.) Μακεδ. (Βελβ.): *Βάλι* τὰ *πιάτα* 'ς τοῦ *γιουλουβι* Μαρών. Συνών. *ράφι*. β) *Κοίλωμα* ἐντὸς τοῦ τοίχου πρὸς ἐναπόθεσιν ἀντικειμένων Θράκ. (Μάδυτ.) Μακεδ. (Βελβ.)

γκιουλιαγκι τό, ἐνιαχ. *γκιουργιατ* Κάσ. *κιούλγιαγιν* Πόντ. (Τραπ.) *γκιούλατ* Π. Γενναδ., Φυτολ. Λεξ., 753 —Λεξ. Πρω. Δημητρ. *γκιουλ-λιάτ* Κύπρ. *κιουλ-λιάγιν* Κύπρ.

'Εκ τοῦ Τουρκ. *gülyagi* = ροδέλαιον.

1) Ροδέλαιον Κάσ: 'Ασμ.

Σαράντα τάσια *γκιουργιατ* κ' ἓνα ἄορι *χιόνι* κι ὁ κόσμος *νά* *πλημμαζωχτή*, ἡ ἀγάπη μας 'ὲ *λ-λειώνει* (ἄορι = ὄρος). 2) Τὸ φυτὸν *Πελαργόνιον* τὸ εὐοσμώτατον (*Pelargonium odorissimum*) τῆς οἰκογ. τῶν *Γερανιιδῶν* (*Geraniaceae* ἢ *Gruinales*) Κύπρ. Πόντ. (Τραπ.) Π. Γενναδ. ἐνθ' ἄν. —Λεξ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *ἀρβαρόρ-ριζα* 2.

γκιουλγκιουλis ἐπιθ. ἐνιαχ. *γιουγκιουλis* Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) *γκιουργκιουλis* Βιθυν. Προπ. (Μαρμαρ.)

'Εκ τοῦ οὖς. *γκιουλί*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.* *γκιουλ-γκιουλί*, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίς. 'Ο τύπ. *γκιου-γκιουλis* δι' ἀνομοίωσιν τοῦ *λ*.

Ροδόχρους ἐνθ' ἄν.: 'Ασμ.

Τώρα ν-ῆ γῆς *στολίζεται* μ' ἐννιά *λογιῶν* *λουλούδια*, μὲ *πράσινα*, μὲ *κόκκινα*, μὲ *γκιουργκιουλιά*, *γαλάζια* Προπ. (Μαρμαρ.)

Πέρα 'ς τὸν *πέρα* *μαχαλᾶ* ἔχω κ' ἐγὼ κι ὀρίζω *μιὰ* *γκιουργκιουλιά* *γαριφαλιά*, *στέλνω* καὶ *τὴν* *ποτίζω* Βιθυν.

Γκιουλέκας ὁ 'Αθῆν. Εὐβ. (Χαλκ.) *Γιολέκας* 'Ηπ. (Ιωάνν.) *Γιολέγας* Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Απὸ τοῦ 'Αλβανοῦ ἥρωος *Γκιόνη* *Λέκα*, ὁ ὁποῖος ἐκίνησεν εἰς ἐπανάστασιν τοὺς 'Αλβανούς κατὰ τῶν Τούρκων τὸ 1844.

1) 'Ατίθασος, ἀνυπότακτος ἐνθ' ἄν.: *Κάνει* τὸ *Γκιουλέκα* (ἐπὶ τοῦ ἐπιδεικνύοντος ἀνυπαρκτον ἀνδρείαν) 'Αθῆν. κ.ά. 'Εσηκώθη κ' εὐτὸ τὸ *χάπατο* *νά* *μοῦ* *κάνη* τὸ *Γιολέγα* (*χάπατο* = ἐρείπιο, μεταφ. ὁ ἀσθενικὸς γέρον) 'Απύρανθ.

2) 'Ον. κυνὸς διὰ τὴν ἀγριότητα 'Ηπ.

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκιουλέκας* 'Αθῆν. Θεσσ. (Καρδίτσ. Λάρ. Παλαμ. Τίρναβ. Φάρσαλ.) Θράκ. ('Ιασμ.) Μακεδ. ('Αρν. Βέρ. Γρεβεν. Θεσσαλον. Καστορ. Κιλκ. Κοζ. Νεάπ. Πολύγυρ. Σιάτιστ. Στρατών. Φλόρ.) Πελοπν. (Κόρινθ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γιολέγας* Νάξ. ('Απύρανθ.) *Γκιλέκας* Εὐβ. (Στεν.)

γκιουλές ὁ, (Ι) Α.Ρουμελ. (Καβακλ.) 'Ηπ. (Κοκκιν. Κόνιτς. Πάργ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Κασταν.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Γρεβεν. Φλόρ. κ.ά.)

